

KISS LEHEL

Magvas mese

Volt egyszer egy lucfenyő,
rajta toboz-ékszer.
Nyaggatta szél, rágta fagy
többször, mint elégszer.

Egy kis mókus arra járt,
s bámult a tobozra.
Arra gondolt, hogy biz' ő
mindet elkobozza.

Fenyőszajkó röptiben
nézett le a fára,
s eldöntötte, hogy leszáll
egy jó lakomára.

Keresztcsőrű madarak
kanyarodtak arra:
a begyük már éhezett
egy kis fenyőmagra.

Az egyszeri lucfenyő
– rajta toboz-ékszer –
engedte, hogy kifosszák
(már vagy hetvenhétyszer).

A mókus s a madarak
pompásan belaktak.
Meg sem tudták enni mind,
még neked is hagytak!

TÓTH ÁGNES versei

Hóvers

Itt az új év, halihó,
várjuk, hulljon le a hó.
A csizmácskám jó meleg,
átvészeli a telet.

MOLNÁR KRISZTINA rajza

IMRE ESZTER

Tücsök Gusztáv rájön, hogy a dunyhája emlékezik

Tücsök Gusztáv a Mindentudó Könyvecs-kéjét olvasgatta vastag dunyhája alatt. Ezt a kellemesen nehéz, a legnagyobb hidegben is meleget tartó takarót tücsök-ősei-től örökölte, és nagy becsben tartotta.

A könyvben most éppen arról olvasott, hogy régen micsoda kemény telek voltak az akkor még Avaros nevet viselő Tücsökváron. Szállt a képzelete, és maga előtt látta a ropogós fagy alatt pihenő Pávaerdőt, a tükörsima

jég borította Ciripelőt és a jégcsap-ékeket viselő Nagy Madáretetőt.

A könyvben arról is olvasott, hogy akik egykor ott éltek, ahol most ő, hogyan vészelték át a könyörtelen teleket. Ámult és bámult, amikor a Fagyolóról olvasott, vagy próbálta meghallani a Jégbűvölőkön elhangzott dallamokat. Arra gondolt, hogy milyen jó volna, ha ott lehetne velük, láthatná, hogy milyen egy igazi tél, és részt vehetne a téli játékokon.

LÁSZLÓ NOÉMI

Sülve-főve

30. rész

A szobában csend és sötét honolt. Tas jobb oldaláról bal oldalára fordult. Különös és furcsa, gondolta. Senki nem moccan, senki nem hangoskodik. Valami nincs rendben!

– Töhötöm! – suttogta.

Nem jött válasz.

– Töhötöm! – mondta.

A hang nekiütközött a szemközti falnak, aztán tompán puffant a szőnyegen.

– Töhötöm! – kiáltott Tas.

A csíkos és a pepita párna alól fojtott dünyögés hallatszott.

– Mi van veled? – kérdezte Tas, és tüskéinél fogva előhalászta gurigává gömbölyödött kedvencét a párnák közül.

– *Lassan hervadni el, mint a virág* – motyogta Töhötöm.

– Milyen virág? Január van!

– *Amelyen titkos féreg foga rág* – folytatta a sül.

– Hagyd abba! Legalább a szemed nyisd ki! – kérlelte Tas.

– *Elfogyni lassan, mint a gyertyaszál, mely elhagyott, üres szobában áll* – mormogta Töhötöm, csukott szemmel.

– Mi van veled, Töhimöhi? – rázta kis kedvencét Tas a levegőben. – Kinyílt az esztendő kapuja, nőnek a nappalok, zsugorodnak az éj-

MÜLLER KATI rajzai

**A Rendelés menüpont alatt,
a szerkesztőség címén
vagy helyi terjesztőinknél
megrendelhető!**

DARVAY TÜNDE rajza

